

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 15/2009

z dnia 8 stycznia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1292/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19 i 24,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki wyrównawcze

- (1) W grudniu 1999 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) („produkt objęty postępowaniem”), objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii. Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia tego rozporządzenia, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki wprowadzono w formie cła wyrównawczego *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 %, nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzący od wszystkich innych przedsiębiorstw. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, s. 1.

- (2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 367/2006⁽³⁾ Rada utrzymała w marcu 2006 r. ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii. Dochodzenie przeglądowne objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.

- (3) W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Garware Polyester Limited („Garware”), rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006⁽⁴⁾ Rada dokonała w sierpniu 2006 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Garware rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

- (4) W wyniku częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Jindal Poly Films Limited, znanego wcześniej pod nazwą Jindal Polyester Ltd („Jindal”), rozporządzeniem (WE) nr 1124/2007⁽⁵⁾ Rada dokonała we wrześniu 2007 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Jindal rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

II. Obowiązujące środki antydumpingowe

- (5) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1676/2001⁽⁶⁾ Rada nałożyła w sierpniu 2001 r. ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET), pochodzącej między innymi z Indii. Środki przyjęły formę cła antydumpingowego *ad valorem* na poziomie od 0 % do 62,6 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 53,3 % nałożoną na przywóz od wszystkich innych przedsiębiorstw.

⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2001, s. 1.

- (6) Rozporządzeniem (WE) nr 366/2006⁽¹⁾ Rada zmieniła w marcu 2006 r. poziom marginesów dumpingu obliczonych w rozporządzeniu (WE) nr 1676/2001. Nowe marginesy dumpingu wynoszą od 3,2 % do 29,3 %, a nowe cło antydumpingowe – od 0 % do 18 %, z uwzględnieniem cła wyrównawczego wynikającego z subwencji wywozowych, nałożonego na te same produkty pochodzące z Indii, zmodyfikowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 367/2006, które zostało przyjęte w następstwie przeglądu związanego z wygaśnięciem rozporządzenia (WE) nr 2579/1999, jak wskazano powyżej w motywie 1. W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Garware Polyester Limited („Garware”), rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006 Rada dokonała w sierpniu 2006 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Garware rozporządzeniem (WE) nr 1676/2001.
- (7) Na wniosek nowego producenta eksportującego, rozporządzeniem (WE) nr 1424/2006⁽²⁾ Rada zmieniła we wrześniu 2006 r. rozporządzenie (WE) nr 1676/2001 w odniesieniu do SRF Limited. Na mocy rozporządzenia ustalono dla tego przedsiębiorstwa margines dumpingu w wysokości 15,5 % i stawkę cła antydumpingowego w wysokości 3,5 %, biorąc pod uwagę margines subwencji wywozowej dla tego przedsiębiorstwa ustalony w dochodzeniu antysubsydyjnym, które doprowadziło do przyjęcia wymienionego wyżej rozporządzenia (WE) nr 367/2006. Ponieważ w odniesieniu do przedsiębiorstwa nie ustalono indywidualnego cła wyrównawczego, zastosowano stawkę cła ustaloną dla wszystkich innych przedsiębiorstw.
- (8) Rozporządzeniem (WE) nr 1292/2007⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”). Zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego na mocy tego samego rozporządzenia zakończono częściowy przegląd okresowy takiego przywozu ograniczony do jednego eksportera indyjskiego.

III. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (9) Po przedłużeniu okresu obowiązywania ostatecznego cła wyrównawczego w marcu 2006 r. rząd Indii poinformował, że zmieniły się okoliczności odnoszące się do dwóch programów subsydiowania (programu *Duty Entitlement Passbook* oraz programu *Income Tax Exemption* zgodnie z rozdziałem 80 Katalogu wymogów operacyjnych (HHC) ustawy o podatku dochodowym) i że zmiany te mają charakter trwały. Rząd Indii utrzymywał, że wskutek tego poziom subsydiowania prawdopodobnie się zmniejszył, a zatem środki, które wprowadzono częściowo w odniesieniu do tych programów, powinny zostać skorygowane.

- (10) Komisja zbadała dowody przedłożone przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła z urzędu, poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 12 października 2007 r.⁽⁵⁾, częściowy przegląd okresowy ograniczony do zbadania poziomu subsydiowania cła wyrównawczego obowiązującego w odniesieniu do przywozu folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii.
- (11) Celem dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego jest ocena potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub obu rzekomo zmienionych programów subsydiowania, w przypadku przedstawienia wystarczających dowodów zgodnie z odpowiednimi postanowieniami zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. W ramach częściowego przeglądu okresowego ocenia się również, zależnie od ustaleń przeglądu, potrzebę skorygowania środków stosowanych względem innych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do ustalenia poziomu obowiązujących środków lub środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- (12) Przegląd ten był ograniczony do zbadania poziomu subsydiowania przedsiębiorstw wymienionych w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, jak również innych eksporterów, których zaproszono do zgłoszenia się na warunkach i w terminie określonych w zawiadomieniu.

IV. Okres dochodzenia

- (13) Dochodzenie w sprawie poziomu subsydiowania dotyczyło okresu od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

V. Strony, których dotyczy dochodzenie

- (14) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego rząd Indii oraz tych indyjskich producentów eksportujących, którzy współpracowali w poprzednim dochodzeniu, i którzy zostali wymienieni w rozporządzeniu (WE) nr 367/2006 oraz w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego, w przypadku których ustalono, że korzystali z któregośkolwiek z dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania, jak również przedsiębiorstwa Du Pont Tejin Films (Luksemburg), Mitsubishi Polyester Film (Niemcy), Toray Plastics Europe (Francja) i Nurell (Włochy), które reprezentują przeważającą większość produkcji folii PET we Wspólnocie (dalej zwanych „przemysłem wspólnotowym”). Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 240 z 12.10.2007, s. 6.

- (15) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (16) Przedłożone przez strony pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (17) Ze względu na liczbę stron objętych tym przeglądem przewidziano zastosowanie metod kontroli wyrywkowej w dochodzeniu w sprawie subsydiowania, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego poproszono producentów eksportujących o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia częściowego przeglądu okresowego i o dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (18) Po zbadaniu przedstawionych informacji, ze względu na niewielką liczbę producentów eksportujących w Indiach wykazujących swą gotowość do współpracy, postanowiono, iż w tym przypadku kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.
- (19) Jedno z przedsiębiorstw, SRF Limited, które nie zostało wymienione w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, zgłosiło się do Komisji i dostarczyło dowody na to, że spełnia warunki kwalifikowalności w odniesieniu do zakresu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego, określonych w punkcie 4 zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. Tym samym przedsiębiorstwo to zostało objęte dochodzeniem przeglądownym.
- (20) Przedsiębiorstwo Flex Industries Limited, objęte cłem wyrównawczym (rozporządzenie (WE) nr 367/2006) i cłem antydumpingowym (rozporządzenie (WE) nr 1292/2007), zmieniło swoją nazwę i obecnie znane jest pod nazwą Uflex Limited. Niniejsza zmiana nazwy nie ma wpływu na ustalenia poprzednich dochodzeń.
- (21) W celu uzyskania informacji niezbędnych dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze do producentów eksportujących, którzy spełnili warunki określone w zawiadomieniu w wszczęciu przeglądu. Poza tym kwestionariusz przesłano również rządowi Indii.
- (22) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od pięciu indyjskich eksporterów produkujących i od rządu Indii.
- (23) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do określenia subsydiowania. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach rządu indyjskiego w Deli, rządu stanu Maharashtra

w Bombaju, Indyjskiego Banku Rezerw w Bombaju oraz w na terenie następujących przedsiębiorstw:

- Ester Industries Limited, Nowe Delhi,
- Garware Polyester Limited, Bombaj,
- Polyplex Corporation Limited, Noida,
- SRF Limited, Gurgaon,
- Uflex Limited, Noida.

VI. Ujawnienie i uwagi w sprawie procedury

- (24) Rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o podstawowych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierza się zaproponować zmianę stawki cła mającej zastosowanie wobec objętych postępowaniem współpracujących indyjskich producentów eksportujących, jak również o utrzymaniu obowiązujących środków w odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach tego częściowego przeglądu okresowego. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie opinie i uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, jak przedstawiono poniżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (25) Produkt objęty niniejszym przeglądem to taki sam produkt jak ten, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 367/2006, a mianowicie folia z politereftalanu etylenu (PET) pochodząca z Indii i objęta kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

C. SUBSYDIA

1. Wprowadzenie

Programy ogólnokrajowe

- (26) W oparciu o informacje przedłożone przez rząd Indii i współpracujących indyjskich producentów eksportujących oraz o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:
- a) program „Advance Authorisation” (wcześniej znany jako program „Advance Licence”);
  - b) program „Duty Entitlement Passbook”;
  - c) program „Export Promotion Capital Goods”;
  - d) specjalne strefy ekonomiczne/strefy przetwórstwa wywozowego/jednostki zorientowane na wywóz;
  - e) program „Income Tax Exemption”;
  - f) program „Export Credit”.

Programy regionalne

g) Pakietowy program zachęt (PSI).

- (27) Wymienione powyżej programy od a) do d) opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan dotyczący okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. („polityka EXIM 04-09”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur – od 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” („PP I 04-09”) przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.
- (28) Program zwolnień z podatku dochodowego wymieniony powyżej pod lit. e) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (29) Program kredytowania wywozu wymieniony wyżej pod lit. f) jest oparty na sekcji 21 i 35A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (ang. Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (30) Programem wymienionym pod lit. g) zarządzają indyjskie władze regionalne.
- (31) Zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja zaprosiła rząd Indii do udziału w dodatkowych konsultacjach odnoszących się zarówno do zmienionych, jak i niezmienionych programów w celu wyjaśnienia faktycznych okoliczności dotyczących tych programów oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Po przeprowadzeniu tych konsultacji, przy braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do tych programów, Komisja objęła wszystkie powyższe programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

Ogólne uwagi do ujawnionych informacji w sprawie subsydiowania

- (32) Po ujawnieniu informacji rząd Indii i jeden producent eksportujący utrzymywali, że nie dowiedziono, aby badane programy stanowiły korzyść dla ich odbiorcy. Analizując to twierdzenie, należy zauważyć, że w przypadku każdego programu objętego postępowaniem badano, czy ulga stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy jest to finansowy wkład rządu Indii, który stanowi korzyść dla objętych dochodzeniem producentów eksportujących. Ponadto wyjaśniono, dlaczego uważa się, że korzyści uzyskane w ramach różnych programów podlegają środkom wyrównawczym. Poza tym wszyscy współpracujący producenci eksportujący otrzymali szczegółowe zestawienie obliczeń pokazujące, w jaki sposób ustalono korzyści w ramach każdego

z programów. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (33) Szczegółowy opis programu znajduje się w ustępach od 4.1.1 do 4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach od 4.1 do 4.30 PP I 04-09. Program ten był zwany programem „Advance Licence” podczas poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

- (34) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 35. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i handlowcy eksportujący „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi mają prawo do udziału w AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 polityki EXIM 04-09, tacy jak dostawcy zaopatrujący jednostki zorientowane na wywóz („EOU”), kwalifikują się do udziału w AAS w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie dostawcom pośrednim producentów-eksporterów przysługują świadczenia na kategorii „uznane za wywóz” w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (35) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) *Wywóz fizyczny*: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;
- (ii) *Zapotrzebowanie roczne*: Takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie dotychczasowych wielkości jego wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego komponentu używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu przeznaczonego do wywozu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

- (iii) *Dostawy pośrednie*: Ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent-eksporter, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) *Kategoria „uznane za wywóz”*: Niniejszy podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do wytwarzania towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SEZ”);
- (v) *ARO*: Posiadacz AAS, zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego, ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o podprogram ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (tj. AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO refunduje się podatki i cła dostawcy zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (vi) *Krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy*: Niniejszy podprogram, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie unieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (tj. z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (36) Trzech spośród współpracujących producentów eksportujących uzyskało zwolnienia w ramach AAS związane z produktem objętym postępowaniem w czasie ODP. Dwa z tych trzech przedsiębiorstw korzystały z dwóch podprogramów, tj. z (i) AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego i (iii) AAS z tytułu dostaw pośrednich. Trzecie przedsiębiorstwo korzystało z podprogramu (ii) AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. W związku z tym nie jest potrzebne ustalanie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (37) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do PP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi zostać kontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Wyżej wspomniane przepisy mają jednak zastosowanie jedynie do zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja 2005 r. lub później. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń zaliczkowych i koncesji zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do PP I 02-07).
- (38) W odniesieniu do podprogramów, z których w ODP korzystali dwaj współpracujący producenci eksportujący, tj. wywozu fizycznego i dostaw pośrednich, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm dotyczących nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, łącznie z produktami objętymi postępowaniem, i są publikowane w PP II 04-09. Ostatnio normy SION dla folii PET oraz dla wiórow PET, stanowiących produkt pośredni, zostały zmienione we wrześniu 2005 r.
- (39) W odniesieniu do podprogramu wymienionego powyżej w ppkt (ii) (AAS w ramach zapotrzebowań rocznych), z którego korzystał trzeci producent, w treści pozwolenia udokumentowana jest tylko wartość ulgi przywózowej. Posiadacz zezwolenia jest zobowiązany do „utrzymywania związku pomiędzy komponentami przywożonymi a wyrobem gotowym” (ust. 4.24 A lit. c) HOP I 04-09).

- (40) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczanego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z dopuszczalnym dwukrotnym przedłużeniem każdorazowo o 6 miesięcy).
- (41) Kontrola dokumentów wykazała, że stopień rzeczywistego zużycia przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem kluczowych surowców niezbędnych do wyprodukowania jednego kilograma folii PET był niższy niż właściwe normy SION. Niewątpliwie taka sytuacja miała miejsce w odniesieniu do nieaktualnej, normy SION dla folii PET, a także, w mniejszym zakresie, w odniesieniu do zmienionej normy SION, która weszła w życie we wrześniu 2005 r.
- (42) Dalsza weryfikacja wykazała, że żadne z przedsiębiorstw, których to dotyczy, nie prowadziło wymaganego przez prawo rejestru zużycia, o którym mowa w powyższym motywie 37. W związku z tym można jedynie stwierdzić, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli nie były respektowane.
- d) *Wnioski*
- (43) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsyduium w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. finansowy wkład rządu Indii, który przyznał korzyść na rzecz eksporterów objętych dochodzeniem.
- (44) Ponadto AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego, AAS z tytułu dostaw pośrednich oraz AAS w ramach zapotrzebowań rocznych są zgodnie z przepisami wyraźnie uzależnione od dokonania wywozu i w związku z tym należy je uznać za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może bowiem uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (45) Żaden z trzech podprogramów stosowanych w niniejszym przypadku nie może być uważany za dozwolony system ceł zwrotnych na składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w znaczeniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja) i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie ani nowego, ani starego systemu kontroli, ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Normy SION dla produktu objętego postępowaniem nie były wystarczająco sprecyzowane. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż żadne z przedsiębiorstw, których to dotyczy, nie prowadziło rejestru zużycia, który dałby rządowi Indii możliwość odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczanej na wywóz. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanej ilości takich komponentów, pomimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego).
- (46) Uwzględniając powyższe, trzy omówione podprogramy podlegają środkom wyrównawczym.
- e) *Obliczenie kwoty subsyduium*
- (47) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu ceł lub systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze, świadczenie podlegające środkom wyrównawczym to umorzenie całkowitych przywozowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy odnotować, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, jeżeli nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (48) Kwota subsyduium dla tych trzech eksporterów, którzy korzystali z AAS, została obliczona na podstawie nieopbranych ceł przywozowych (cło podstawowe i szczególne cła dodatkowe) za materiały przywożone w ramach trzech podprogramów stosowanych podczas ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsyduium, zostały odjęte od kwoty subsyduium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wielkość subsyduium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu podczas ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsyduium zależy od wielkości wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.
- (49) Trzej eksporterzy produkujący objęci postępowaniem odnieśli w czasie ODP korzyści z tego programu, wynoszące od 0,5 % do 2,1 %.

3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (50) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ust. 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (51) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny producent eksportujący lub handlowiec eksportujący.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

- (52) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem. Są one ustalane na podstawie norm SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w produkcie wytwarzanym na wywóz oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywozowe, bez względu na to, czy należności celne przywozowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone czy nie.

- (53) Aby przedsiębiorstwo kwalifikowało się do wsparcia w ramach programu, musi ono dokonywać wywozu produktu. W momencie transakcji wywozowej eksporter musi przedstawić władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPBS. W celu wywozu towarów władze indyjskie wystawiają w trakcie procedury wysyłkowej wywozowy list przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu DEPB, jaki ma zostać przyznany tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę, jaką otrzyma. Po wystawieniu wywozowego listu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawką DEPBS stosowaną do obliczenia kwoty korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

- (54) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne przez okres 12 miesięcy od daty wydania. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych produktów podlegających prawu przywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów.

- (55) Wnioski o przyznanie kredytu z programu DEPBS są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować

nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu z programu DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 PP I 04-09. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 PP I 04-09, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu ich składania, mogą nadal być rozpatrywane z uwzględnieniem niewielkiej kary umownej (tj. 10 % wartości uprawnienia).

d) Wnioski dotyczące DEPBS

- (56) DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyty z DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie są one wykorzystywane jako wyrównanie przywozowych opłat celnych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.

- (57) Ponadto środki w ramach DEPBS są uwarunkowane zgodnie z przepisami wynikami eksportu i tym samym są uważane za szczególne oraz podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (58) Program ten nie może być uznany za dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywistie wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura potwierdzająca, które komponenty są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w znaczeniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(59) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz metodą obliczeń stosowaną dla tego programów w rozporządzeniu (WE) nr 367/2006 kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co do których ustalono, że otrzymał je w trakcie ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy list przewozowy określający między innymi wysokość środków przyznanych w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium lub odmowie przyznania. Ponadto współpracujący producenci eksportujący księgowali środki z DEPBS na zasadzie memoriałowej jako przychód uzyskany w momencie zawarcia transakcji wywozowej.

(60) W przypadkach uzasadnionych rozszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do wysokości obrotu w eksporcie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.

(61) Czterej eksporterzy produkujący objęci postępowaniem odnieśli w czasie ODP korzyści z tego programu, wynoszące od 2,7 % do 5,9 %.

4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) *Podstawa prawna*

(62) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 PP I 04-09.

b) *Kwalifikowalność*

(63) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący, handlowcy eksportujący „powiązani z” producentami pomocniczymi oraz dostawcy usług.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(64) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może przywozić dobra inwestycyjne (nowe, a od kwietnia 2003 r. – dobra inwestycyjne używane, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym

celu rząd Indii wystawia po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty licencję EPCGS. Począwszy od kwietnia 2000 r., program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowana była efektywna stawka celna w wysokości 11 % (w tym 10 % dopłaty), a w przypadku przywozów o znacznej wartości stosowano zerową stawkę celną. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie.

(65) Posiadacze zezwolenia EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może przeznaczyć korzyści na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji tych dóbr inwestycyjnych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z uznanego eksportu w związku z dostawą dóbr inwestycyjnych posiadaczowi zezwolenia EPCGS.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(66) Po ujawnieniu informacji jeden producent eksportujący podkreślił, że dobra inwestycyjne przywożone w ramach tego programu były wykorzystywane także do wytwarzania produktów, które nie były objęte postępowaniem, i że przy ustalaniu marginesu subsydium należy podzielić ustaloną kwotę subsydium przyporządkowaną do ODP przez wywóz nie tylko produktu objętego postępowaniem. Argument ten uznano za zasadny i odpowiednio dostosowano sposób obliczania kwoty korzyści dla tego przedsiębiorstwa w ramach niniejszego programu.

e) *Wnioski w sprawie programu EPCGS*

(67) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła jest korzyścią dla eksportera, ponieważ należności celne zaoszczędzone na przywozie poprawiają jego płynność finansową.

(68) Ponadto EPCGS jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do eksportu. Program ten uznaje się zatem za subsydium szczególne i podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(69) Wreszcie programu tego nie można uznać za stanowiący dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (70) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezaplaconego cła od importowanych dóbr inwestycyjnych, poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w branży objętej postępowaniem. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu, aby odzwierciedlała całkowitą wartość korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęta została niezbędna opłata, poniesiona na uzyskanie subsydium, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie podczas ODP, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub przetransportowanych.
- (71) Czterej eksporterzy produkujący objęci postępowaniem odnieśli w czasie ODP korzyści z tego programu, wynoszące od 1,0 % do 1,9 %.

**5. Program „Export Processing Zones” („EPZS”)/
Program „Special Economic Zones” („SEZS”)/
Program „Export Oriented Units” („EOUS”)**

- (72) Stwierdzono, że żaden ze współpracujących eksporterów produkujących nie miał ani statusu EOU, ani nie miał siedziby w EPZ. Natomiast jeden współpracujący producent eksportujący miał siedzibę w SEZS, a w ODP otrzymywał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Poniższy opis i ocena ograniczają się zatem do programu SEZS.

a) *Podstawa prawna*

- (73) Rozdział 7 polityki EXIM 04-09 i rozdział 7 podręcznika PP I 04-09 odnoszą się do programu SEZS. Polityka EXIM i podręcznik procedur nie zawierają już szczegółowych zasad i przepisów dotyczących SEZS. Odpowiednie przepisy dotyczące polityki i przepisy wykonawcze zawarte są w ustawie o specjalnych strefach ekonomicznych z 2005 r. (nr 28 z 2005 r.) i zasadach dotyczących specjalnych stref ekonomicznych z 2006 r. (powiadomienie z dnia 10 lutego 2006 r.).

b) *Kwalifikowalność*

- (74) Z zasady wszystkie przedsiębiorstwa, które zobowiązują się do dokonania eksportu całej swojej produkcji lub wszystkich swoich usług, kwalifikują się do korzystania z systemu SEZS. Obejmuje to również przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie handlem. W przeciwieństwie do programu EOUS, w programie SEZS nie występują progi dotyczące minimalnych inwestycji w środki trwałe, które przedsiębiorstwa muszą spełnić, aby mieć prawo do udziału w tym programie.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (75) Program SEZS jest kontynuacją wcześniejszego programu stref przetwórstwa wywozowego („EPZS”). Specjalne strefy ekonomiczne (SEZ) są ściśle wytyczonymi enklawami bezcłowymi i dla celów działań handlowych, celnych i podatkowych traktuje się je jako obce terytorium. Jednostki SEZS mają siedzibę w określonych strefach stworzonych do tego celu. Obecnie działa już siedemnaście stref w ramach SEZS, które uzyskały zgodę władz Indii na ich utworzenie.
- (76) Wniosek o nadanie statusu SEZ musi zawierać szczegółowe informacje dotyczące najbliższych pięciu lat działalności, między innymi na temat planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań przywozowych oraz wymagań lokalnych. W przypadku gdy władze zaakceptują taki wniosek przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwo jest informowane o warunkach dołączonych do powyższego zezwolenia. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu w ramach SEZS jest ważna przez pięć lat. Umowę można przedłużyć na kolejne okresy.
- (77) Najważniejszym obowiązkiem jednostek SEZS, określonym w rozdziale VI Zasad dotyczących specjalnych stref ekonomicznych z 2006 r., jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w danym okresie odniesienia (5 lat od rozpoczęcia produkcji handlowej) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (78) Jednostki SEZS mają prawo do następujących ulg:
- (i) zwolnienie z ceł przywozowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do wytwarzania, produkcji, przetwarzania lub w związku z nimi;
  - (ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;
  - (iii) zwolnienie z centralnego podatku od sprzedaży od towarów zakupionych na rynku lokalnym;
  - (iv) możliwość sprzedaży części produkcji na rynku lokalnym, pod warunkiem osiągnięcia przychodów netto w wymianie międzynarodowej po opłaceniu obowiązujących ceł; SEZS nie są traktowane jako część terytorium objętego indyjskim systemem fiskalnym/celnym;
  - (v) całkowite zwolnienie w pierwszych pięciu latach z podatku dochodowego od zysków z wywozu z jednostek SEZ, zgodnie z przepisami sekcji 10 AA Ustawy o podatku dochodowym; zwolnienie z 50 % wysokości tego podatku w pięciu następnych latach z możliwością dalszych korzyści w następnych pięciu latach; oraz
  - (vi) zwolnienie z podatku od usług, z których korzysta się na terenie SEZ.

- (79) Jednostki prowadzące działalność w ramach SEZS podlegają dozorowi urzędników celnych zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawy o cłach.
- (80) Jednostki te, zgodnie z zasadą 22 ust. 2 Zasad dotyczących specjalnych stref ekonomicznych z 2006 r., są prawnie zobowiązane do prowadzenia odpowiedniej dokumentacji, dotyczącej wartości towarów przywożonych lub nabytych w krajowym obszarze taryfowym, zużycia i wykorzystania towarów, produkcji towarów i wywozu towarów, sprzedaży krajowym obszarze taryfowym itp.
- (81) Jednakże zgodnie z zasadą 35 Zasad dotyczących specjalnych stref ekonomicznych z 2006 r. jednostka SEZ nie ma w żadnym momencie obowiązku powiązania każdej partii przywozu z dokonywanym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek lub sprzedażą w krajowym obszarze taryfowym.
- (82) Ocena przywozu oraz surowców i dóbr inwestycyjnych zakupionych na rynku krajowym dokonywana jest w oparciu o zaświadczenia wystawiane przez przedmiotowe przedsiębiorstwo. To samo dotyczy sprzedaży eksportowej. Dlatego też władze celne nie przeprowadzają rutynowych kontroli towarów przesyłanych przez jednostkę SEZ.
- (83) W rozpatrywanym przypadku współpracujący producent eksportujący korzystał z programu w celu przywozu surowców i dóbr inwestycyjnych zwolnionych z cła przywozowego, zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione z podatku akcyzowego, zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione od centralnego podatku od sprzedaży i aby uzyskać zwolnienie z podatku od usług. Dochodzenie wykazało, że producent eksportujący objęty postępowaniem nie odniósł korzyści wynikających z przepisów SEZS o zwolnieniu z podatku dochodowego.
- d) Uwagi do ujawnionych informacji
- (84) Po ujawnieniu informacji jeden producent eksportujący, mający siedzibę w SEZ, przedstawił szereg uwag i starał się dowieść na przykład, że podprogramy, z których korzystało przedsiębiorstwo, są dopuszczalnymi programami zwolnień z cła (cła zwrotne na składniki procesu produkcji) i że stosowane podprogramy nie są subsydiem, ponieważ nie stanowią korzyści. Te argumenty producenta eksportującego omówiono poniżej.
- e) Wnioski dotyczące SEZS
- (85) W odniesieniu do zwolnienia z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych stwierdzono, że cło od zakupu uiszczone przez przedsiębiorstwo niebędące jednostką SEZS może być zaliczone na poczet płatności przyszłych zobowiązań celnych, na przykład podatku akcyzowego od sprzedaży krajowej (tak zwany mechanizm „CENVAT”). Dlatego też uiszczony podatek akcyzowy od zakupu nie jest ostateczny. Za pomocą mechanizmu kredytującego „CENVAT” ostateczne cło nakłada się tylko na wartość dodaną, nie zaś na komponenty. Zatem udzielając zwolnienia z podatku akcyzowego od zakupów dokonywanych przez jednostkę SEZS, rząd nie traci żadnych dodatkowych dochodów, a zatem nie wiąże się to z dodatkową korzyścią odniesioną przez jednostkę SEZS. W tej sytuacji, ponieważ nie wiąże się to z dodatkową korzyścią dla jednostki SEZS, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tego podprogramu w ramach niniejszego dochodzenia.
- (86) Zwolnienie jednostki SEZS z dwóch rodzajów ceł przywozowych (cła podstawowego oraz szczególnego cła dodatkowego, zwykle należnych z tytułu przywozu surowców i dóbr inwestycyjnych), jak też zwolnienie z podatku od sprzedaży, stanowią wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Rząd zrezygnował ze swojego przychodu, który powstałby, gdyby nie istniał ten program, co z kolei przyniosło korzyść jednostce SEZS w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, poprawiając w ten sposób jego płynność finansową. Subsydia są prawnie uzależnione od wywozu i w związku z tym uznaje się, że mają one charakter szczególnie i podlegają środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Cel wywozowy działalności SEZS, określony w zasadzie 2 Zasad dotyczących specjalnych stref ekonomicznych z 2006 r., stanowi warunek niezbędny do uzyskania zachęt finansowych.
- (87) Producent eksportujący utrzymywał, że podprogramy, z których korzystało jego przedsiębiorstwo, są dozwolonymi programami zwolnień z cła (cła zwrotne na składniki procesu produkcji) na mocy artykułu 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznika I rozporządzenia podstawowego i dlatego nie podlegają środkom wyrównawczym. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że w załączniku I do rozporządzenia podstawowego przewiduje się, że subsydiom wywozowe stanowią jedynie: zwolnienie z opłat przywozowych przekraczających opłaty pobierane od przywozonych środków wykorzystywanych do produkcji produktu na wywóz, umorzenie tych opłat lub ich zwrot. Innymi słowy, jeżeli nie występuje nadmierne umorzenie opłat lub zwolnienie z opłat, to zwolnienie z należności celnych od przywozu składników produkcji koniecznych do wytwarzania, produkcji, przetwarzania produktu eksportowego nie mogą być uznawane za subsydium podlegające środkom wyrównawczym.
- (88) W odpowiedzi na ten argument należy przede wszystkim zauważyć, że wysokość korzyści odnoszonych przez jednostkę SEZ jest prawnie uzależniona od wyników wywozu. Ponadto programy te nie mogą być uznane za dozwolone systemy zwrotu ceł zwrotnych zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemy zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I (lit. h) i i)), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy stosuje się przepisy dotyczące zwolnień z podatku od sprzedaży oraz zwolnień z cła przywozowego w celu nabycia dóbr inwestycyjnych, przepisy te nie są zgodne z zasadami odnoszącymi się do dozwolonego systemu ceł zwrotnych,

ponieważ dobra inwestycyjne nie są wykorzystywane w procesie produkcyjnym, tak jak to jest wymagane w załączniku I lit. h) (zwrot podatku od sprzedaży) oraz lit. i) (umorzenie ceł przywózowych). Poza tym potwierdzono, że rząd Indii nie posiada ani skutecznego systemu weryfikacji, ani procedury pozwalającej sprawdzić, czy i w jakim zakresie komponenty zwolnione z cła lub podatku od zakupu były użyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Faktycznie wymagane jest, aby jednostka SEZ uzyskiwała przychody netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), lecz nie istnieje system weryfikacji pozwalający kontrolować, czy przywożone towary wykorzystywane są przy produkcji wywożonych produktów.

(89) Jako alternatywny argument producent eksportujący stwierdził, że podprogramy, z których korzystało to przedsiębiorstwo, nie stanowią subsydiów, ponieważ nie stanowią korzyści dla przedsiębiorstwa. W odniesieniu do sprzedaży krajowej producenci eksportujący utrzymywali, że ponieważ jednostka SEZ nie jest traktowana jako część terytorium objętego indyjskim systemem fiskalnym/celnym, to za gotowe produkty sprzedawane na rynku krajowym należy uiszczyć należności celne w pełnej wysokości. Dowodzą również, że nie została odniesiona korzyść, ponieważ cła, z których zwolniono komponenty wykorzystane do produkcji towarów sprzedanych na rynku krajowym, są niższe niż cła płacone przez przedsiębiorstwo należne w przypadku sprzedaży na rynku krajowym.

(90) Rozważając to twierdzenie, należy zauważyć, że mimo iż celem utworzenia jednostek SEZ jest uzyskiwanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), to jednostki te mają możliwość sprzedawania części swojej produkcji na rynku krajowym. W ramach programu SEZ towary, które przeszły odprawę celną między strefą a rynkiem krajowym, będą traktowane jako towary przywożone. Jednostka SEZ jako taka znajduje się w takiej samej sytuacji jak pozostałe przedsiębiorstwa działające na rynku krajowym, tj. musi płacić obowiązujące cła i podatki od zakupionych towarów. W tym kontekście należy wyraźnie zaznaczyć, że decyzja rządu dotycząca pobierania podatku od towarów wykorzystywanych na rynku wewnętrznym nie oznacza, że zwolnienie jednostek SEZ z ceł przywózowych i podatku od sprzedaży nie jest korzyścią w związku ze sprzedażą eksportową produktu objętego postępowaniem. Ponadto sprzedaż na rynku krajowym nie ma wpływu na bardziej ogólną ocenę adekwatności stosowanego systemu weryfikacji.

(91) W odniesieniu do sprzedaży eksportowej producent eksportujący argumentował, że zwolnienie z ceł przywózowych i podatków nie stanowi subsydium podlegającego wyrównaniu, jeżeli nie dochodzi do nadmiernego umorzenia opłat. Przedsiębiorstwo utrzymywało także, że jednostka SEZ podlega dozorowi urzędników celnych i że jeżeli nie opłaciła obowiązujących ceł, to nie może sprzedawać komponentów na rynku krajowym lub

włączać tych komponentów w produkty, które mają być sprzedane na rynku krajowym. Według eksportera produkującego nie dochodzi tu zatem do nadmiernego umorzenia.

(92) W odpowiedzi na ten argument należy przypomnieć, że nie istnieje system lub procedura potwierdzające, które komponenty są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz i czy wystąpiła nadpłata przywózowych należności celnych i podatków w znaczeniu załączników I, II i III do rozporządzenia podstawowego. Jednostka SEZ nie ma w żadnym momencie prawnego obowiązku łączenia każdej przesyłki eksportowej z miejscem przeznaczenia odpowiedniego produktu końcowego. Tylko w przypadku wprowadzenia takich kontroli władze indyjskie mogłyby uzyskać wystarczające informacje o końcowym przeznaczeniu komponentów, co umożliwiłoby sprawdzenie, czy zwolnienia z cła/podatku od sprzedaży nie przewyższają wartości komponentów przeznaczonych do wywozu. Wewnętrzne systemy przedsiębiorstwa nie byłyby w takim przypadku wystarczające, ponieważ to rząd musiałby opracować i wprowadzić system weryfikacji zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji. W związku z tym w toku postępowania ustalono, że przepisy i zasady działalności SEZS nie wymagają jednoznacznie, aby jednostka SEZ dokumentowała związek pomiędzy materiałami przywożonymi oraz gotowym produktem; ponadto rząd Indii nie ustanowił skutecznego mechanizmu kontroli, który określałby, które komponenty zostały wykorzystane w produkcji na wywóz i w jakiej ilości.

(93) Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanej ilości komponentów, pomimo że badanie takie co do zasady jest wymagane w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego). Ponadto rząd Indii nie przedstawił dowodu na to, że nie doszło do nadmiernego umorzenia.

f) Obliczanie kwoty subsydium

(94) W związku z tym i przy braku dozwolonego systemu zwrotu ceł lub systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze, świadczenia podlegające środkom wyrównawczym w OD to umorzenie całkowitych należności celnych (cła podstawowego oraz szczególnego cła dodatkowego), zwolnienie z podatku od sprzedaży towarów zakupionych na rynku krajowym oraz zwolnienie z podatku od usług.

(95) Co się tyczy zwolnienia z ceł podstawowych, zwolnienia z podatku od sprzedaży na towary zakupione na rynku krajowym oraz zwolnienia z podatku od usług, to licznik (kwota subsydium) została obliczona na podstawie kwot zwolnień podczas ODP. Od tych kwot, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, odliczono poniesione koszty, niezbędne do uzyskania subsydium, w wyniku czego uzyskano kwotę subsydium w liczniku.

- (96) W przeciwieństwie do surowców, dobra inwestycyjne nie są fizycznie składnikiem wyrobów gotowych. W związku ze zwolnieniem od podatku od zakupu dóbr inwestycyjnych kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od importowanych dóbr inwestycyjnych, poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w branży objętej postępowaniem. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu, aby odzwierciedlała całkowitą wartość korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w ODP była właściwa do tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęta została niezbędna opłata, poniesiona na uzyskanie subsydium, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (97) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwoty subsydiów, ustalone w powyższych motywach 95 i 96, zostały rozdzielone pomiędzy przychód z dokonanego wywozu podczas ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wielkości wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Wysokość obliczonego w ten sposób marginesu subsydium wynosi 5,4 %.

6. Program „Income Tax Exemption” (ITES)

- (98) W ramach tego programu eksporterzy mogli korzystać z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków pochodzących ze sprzedaży eksportowej. Podstawa prawna dla tego zwolnienia ustalona została w sekcji 80HHC Umowy o technologii informacyjnej (ITA).
- (99) Ten przepis ITA został uchylony, począwszy od roku podatkowego 2005–2006 (tj. od roku budżetowego trwającego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), tak więc po dniu 31 marca 2004 r. nie przyznaje się żadnych korzyści na mocy sekcji 80HHC ITA. Współpracujący producenci eksportujący nie korzystali podczas ODP z żadnych świadczeń w ramach tego programu. W związku z powyższym, ponieważ wycofano się z tego programu, zgodnie art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie będą w odniesieniu do nich ustalone środki wyrównawcze.

7. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (100) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 02/04.02.02/2007-08 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (101) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący producenci i eksportujące podmioty handlowe. Ustalono, że trzech współpracujących producentów eksportujących odniosło korzyści w ramach ECS.

c) Zastosowanie w praktyce

- (102) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujące pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytworzenia, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty netto własnych kredytów bankowych na rzecz finansowania eksportu.
- (103) W wyniku stosowania postanowień okólnika głównego RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu ze stopami procentowymi zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Faktycznie, przedsiębiorstwa o dobrej zdolności kredytowej mogą uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

d) Wnioski dotyczące programu ECS

- (104) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS, ustanowionego przez okólnik główny RBI, o których mowa w motywie 100, mogą obniżać koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają danemu eksporterowi otrzymanie korzyści w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłączną decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania kredytobiorcom, korzystającym z finansowania wywozu, korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.

(105) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia. W tym kontekście należy zauważyć, że ani art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego ani Porozumienie WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM) nie wymagają opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków publicznych przez rząd Indii, dla ustalenia subsydium, a wymagają one jedynie wytycznych od rządu, jak realizować funkcje określone w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” zgodnie z zapisem art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI kieruje działalnością jednostek prywatnych w rozumieniu art. 2 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przez niego warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami zwykle należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk zwykle stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, uznaje się za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych i są zatem uzależnione od dokonania wywozu.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(106) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez współpracujących producentów eksportujących. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy przetransportowanych ilości.

(107) Trzej eksporterzy produkujący objęci postępowaniem odnieśli w czasie ODP korzyści z tego programu, wynoszące od 0,3 % do 0,4 %.

8. Pakietowy program zachęt (PSI)

a) *Podstawa prawna*

(108) Podczas poprzedniego dochodzenia dotyczącego folii PET, łącznie z dochodzeniem przeglądowym, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego, zbadano szereg programów realizowanych przez stany indyjskie, w ramach których przyznano zachęty przedsiębiorstwom lokalnym. Programy te wchodziły w zakres Pakietowego programu zachęt (PSI), ponieważ mogą dotyczyć różnych rodzajów zachęt. Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwa są uprawnione do korzystania z ulg w ramach programu z tytułu tzw. świadectwa kwalifikowalności. Dochodzenie wykazało również, że dwóch producentów współpracujących korzystało podczas ODP ze zwolnienia z podatku od sprzedaży w ramach PSI, zgodnie z art. 4 A Ustawy o podatku handlowym stanu Uttar Pradesh. Zgodnie z tym przepisem podatkowym prowadzona przez producenta sprzedaż na rynku krajowym jest zwolniona z podatków od sprzedaży (lokalnego podatku od sprzedaży i centralnego podatku od sprzedaży).

b) *Kwalifikowalność*

(109) Ogólnym warunkiem kwalifikowalności w ramach programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach stanu poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Głównymi kryteriami przy ustalaniu wysokości zachęt finansowych są: klasyfikacja obszaru obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(110) W ramach programów zwolnień z podatku od sprzedaży wyznaczone jednostki nie podlegają żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki zwolnione zostały od podatków od zakupu towarów od dostawcy, który kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnych programów. Chociaż uważa się, że zwolnienie obejmujące transakcje sprzedaży nie wiąże się z żadną korzyścią dla wyznaczonej jednostki sprzedaży, to zwolnienie związane z transakcjami zakupu przynosi korzyść wyznaczonym jednostkom sprzedaży.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(111) Po ujawnieniu informacji jeden producent eksportujący zauważył, że przy ustalaniu wysokości korzyści uzyskanych w ramach tego programu stwierdzono, iż dostawcy głównego surowca stosowanego w produkcji produktu objętego postępowaniem korzystali ze zwolnienia od podatku od sprzedaży. Faktury sprzedaży świadczyły jednak, że wspomniani dostawcy w rzeczywistości naliczali temu przedsiębiorstwu podatek od sprzedaży. W wyniku tego, ponieważ przedsiębiorstwo płaciło podatek od sprzedaży, producent eksportujący nie odniósł z takich zakupów korzyści podlegających środkom wyrównawczym i kwota subsydium została odpowiednio zmieniona.

e) *Wnioski*

- (112) PSI zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zwolnienie z podatku od sprzedaży nakładanego na zakupione towary stanowi wkład finansowy, gdyż ulga ta obniża dochody rządu, które w przeciwnym wypadku byłyby należne. Ponadto dane zwolnienie przynosi korzyść przedsiębiorstwom, gdyż poprawia ich płynność finansową.
- (113) Program PSI jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w ramach wyznaczonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji danego stanu w Indiach. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw mających siedzibę poza tymi obszarami. Poziom korzyści jest różny w zależności od obszaru, jakiego dotyczy. Program ten ma zatem charakter szczególny w myśl art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a w konsekwencji stanowi podstawę dla środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (114) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, to kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w ODP, który jednak pozostał niezapłacony.

- (115) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została następnie rozdzielona na całkowitą wysokość wywozu i sprzedaży krajowej w okresie dochodzenia przeglądu jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.
- (116) Dwaj producenci eksportujący objęci postępowaniem otrzymali w czasie ODP subsydia w ramach tego programu, wynoszące odpowiednio 0,3 % i 1,4 %.

9. Kwota subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych

- (117) Należy zauważyć, że w rozporządzeniu (WE) nr 367/2006 i w późniejszych zmianach, o których mowa w motywach 2, 3 i 4 powyżej, suma subsydiów podlegających wyrównaniu, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wahała się między 12 % a 19 % dla producentów eksportujących współpracujących w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego.
- (118) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wahała się od 5,4 % do 8,6 %, jak odnotowano poniżej:

Program→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	SEZS (*)	ECS (*)	PSI	Razem
Przedsiębiorstwo↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		Wartość znikoma		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) Subsydia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

10. Środki wyrównawcze

- (119) Zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami dokonania niniejszego częściowego przeglądu okresowego, określonymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, ustalono, że obniżył się poziom subsydiowania w odniesieniu do objętych postępowaniem producentów eksportujących, a zatem należy odpowiednio zmienić stawki cła wyrównawczego, nałożonego na tych producentów eksportujących rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

- (120) Zmienione stawki cła wyrównawczego powinny zostać ustalone na poziomie nowych stawek stóp subsydiowania, ustalonych w toku niniejszego przeglądu okresowego, jako że marginesy szkody obliczone w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego nadal je przewyższają.

(121) W odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, których nie dotyczył obecny częściowy przegląd okresowy, należy zauważyć, że rzeczywiste metody w ramach badanych programów i stopień, w jakim wymagają stosowania środków wyrównawczych, nie zmieniły się od poprzedniego dochodzenia. Dlatego nie ma powodu do przeliczenia wartości subsydiów i stawek celnych obowiązujących względem tych przedsiębiorstw. W związku z tym niezmienione pozostają stawki cel stosowane wobec wszystkich pozostałych przedsiębiorstw z wyjątkiem pięciu producentów eksportujących, którzy współpracowali w ramach niniejszego przeglądu.

(122) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas częściowego przeglądu okresowego. Tym samym obowiązują one wyłącznie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, które nie jest wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i będzie podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(123) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania tych indywidualnych stawek cel wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po założeniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odnośnymi informacjami, w szczególności na temat wszelkich zmian w działalności przedsiębiorstwa dotyczącej produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej, związanych na przykład z powyższą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów produkcyjnych i handlowych. W stosownych przypadkach, po konsultacji z Komitetem Doradczym, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

11. Środki antydumpingowe

(124) Zgodnie z ostatnim ustępem punktu 3 zawiadomienia o wszczęciu postępowania zmiana stawki cła wyrównawczego będzie miała wpływ na ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1292/2007, ponieważ ostateczne cło antydumpingowe zostało tak dostosowane podczas poprzedniego dochodzenia antydumpingowego, aby uniknąć podwójnego naliczania skutków płynących z korzystania

z subsydiów wywozowych (należy odnotować, że ostateczne cło antydumpingowe oparte jest na marginesie dumpingu, ponieważ stwierdzono, że jest ono niższe od poziomu usuwającego szkodę). Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96 żaden produkt nie może być objęty jednocześnie środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi w celu usunięcia tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych. W toku pierwotnego dochodzenia ustalono, że niektóre z analizowanych planów subsydiowania, będących podstawą dla środków wyrównawczych, stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jako takie subsydia te mają wpływ na ceny eksportowe indyjskich producentów wywożących, prowadząc w ten sposób do zwiększenia marginesów dumpingu. Z tego względu zgodnie z art. 24 rozporządzenia podstawowego dokonano dostosowania stawek ostatecznego cła antydumpingowego, aby odzwierciedlić rzeczywisty margines dumpingu pozostały po nałożeniu ostatecznych celów wyrównawczych kompensujących wpływ subsydiów wywozowych (zob. motyw 59 rozporządzenia (WE) nr 366/2006 oraz motyw 11 rozporządzenia (WE) nr 1424/2006).

(125) W rezultacie stawki ostatecznego cła antydumpingowego dla producentów eksportujących, których to dotyczy, muszą zostać tak dostosowane, aby uwzględnić w obecnym dochodzeniu antysubsydyjnym zmieniony poziom świadczeń otrzymywanych w ramach subsydiów wywozowych podczas ODP, co pozwoli odzwierciedlić rzeczywisty margines dumpingu utrzymujący się po nałożeniu dostosowanego ostatecznego cła wyrównawczego, równoważącego wpływ subsydiów wywozowych.

(126) Marginesy dumpingu ustalone wcześniej względem Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited, Polyplex Corporation Limited i Uflex Limited (znanego wówczas jako Flex Industries Limited)⁽²⁾ zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 366/2006 (zob. motyw 50) i wyniosły dla czterech przedsiębiorstw, których to dotyczy, odpowiednio 29,3 %, 20,1 %, 3,7 % i 3,2 %. Poziom marginesu dumpingu dla SRF Limited określony w rozporządzeniu (WE) nr 1424/2006 wyniósł 15,5 %.

(127) Uwzględniając korzyści z subsydiów wywozowych uzyskane podczas ODP i wcześniej ustalony poziom marginesu dumpingowego, marginesy i stawki celne stosowane do przedsiębiorstw, których to dotyczy, należy obliczyć w sposób wskazany w poniższej tabeli:

⁽¹⁾ European Commission – Directorate General for Trade – Directorate B – N105, 04/90. – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels.

⁽²⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, s. 6.

Przedsiębiorstwo	Margines subsydium wywozowego	Łączny margines subsydium	Poprzednio ustalony margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Łączna stawka cła
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polyplex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) Aby uwzględnić zmieniony poziom cła antydumpingowego dla pięciu producentów eksportujących objętych postępowaniem, należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1292/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawkę ostatecznego cła wyrównawczego, stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indie	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	6,4	A027
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999”

Artykuł 2

Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1292/2007 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego, stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indie	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	0,0	A027
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,3	A999"

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
K. SCHWARZENBERG
Przewodniczący